

П'ятирічка, РІК ЧЕТВЕРТИЙ

ЗА ТРИ З ПОЛОВИНОЮ

Таке зобов'язання колективу раціоналізаторів Чернівецького УВП, яке вони прийняли на своєму вечорі в обласному Будинку культури.

83 впроваджених пропозицій за минулий період проти 85 запланованих на дев'яту п'ятирічку, 22,9 тисячі карбованців економії замість 8 тисяч карбованців, які планувалося одержати до 1975 року. Таких показників у своїй роботі домоглися умільці Чернівецького УВП. Зваживши свої можливості, раціоналізатори підприємства до кінця 1974 року дали слово:

— подати і впровадити 20 раціоналізаторських пропозицій з економічною ефективністю 7 тисяч карбованців;
— створити п'ять комплексних бригад.

Такий неповний перелік зобов'язань наших раціоналізаторів. На вечорі творчі здобутки кращих раціоналізаторів В. М. Мойсова, М. Г. Блажевського, М. С. Мафійчука, Д. І. Москалюка, В. І. Лучинкіна, А. П. Хлистуна та інших було відзначено подяками, грошовими преміями. Їх імена занесено на Дошку «Кращі раціоналізатори підприємства». Пропозиції, які вони внесли, спрямовані на заощадження сировини і матеріалів, електроенергії, поліпшення умов праці і техніки безпеки, збільшення строку служби обладнання.

Досягнуті успіхи — це результат

творчого підходу раціоналізаторів, їх внесок у справу дострокового завершення п'ятирічного плану.

Присутні на вечорі раціоналізатори у своїх виступах зупинилися на труднощах у виготовленні дослідних зразків, поділилися творчими задумками, а також розповіли про свої особисті річні та перспективні плани. В. І. Лучинкін взяв зобов'язання до кінця року розробити пропозиції, що спрямовані на прибирання пуху у приміщенні в'язальної дільниці. В. М. Мойсов — подати пропозицію, що спрямована на заощадження сировини із загальною економією 2,5—3,0 тисячі карбованців. М. Г. Блажевський працюватиме над поліпшенням роботи швейного обладнання, щоб продовжити строк його служби.

Знаючи творчий підхід наших раціоналізаторів, можна з певністю сказати, що вони зроблять гідний внесок у загальну справу економії в народному господарстві, що тематика так званих «вузких» місць на нашому підприємстві скоротиться.

Наші новатори, умільці і «Майстри — золоті руки» роблять все, щоб перетворити в життя лозунг: «Сьогодні рубіж новатора, завтра — досягнення всього колективу».

В. КОРМУШ,
інженер НОП Чернівецького УВП.

Ударниця комуністичної праці, пресувальниця електроарматурного цеху Донецького об'єднання «Електромашіни» Ніна Трохимівна Гречко з випередженням особистого графіка видає продукцію тільки відмінної якості. Виробничі завдання першого кварталу вона закінчила достроково.

На фот.:
Н. Гречко.
Фото В. Якубенка.

ПОЗИВНІ „ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ“

Трудовики Черкаського УВП гаряче підтримали ініціативу передових промислових підприємств Москви про проведення 20 квітня Всесоюзного комуністичного суботника, присвяченого 104-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

До «червоної суботи» робітники підприємства готуються як до свята праці. Спеціально створений штаб, що його очолив головний інженер В. Є. Горбунцов, розробив комплекс заходів по підготовці та проведенню комуністичного суботника.

Намічено обсяг робіт, який виконає колектив в цей день. Протягом «червоної суботи» вирішено випустити продукції на 2 тисячі карбованців, у тому числі на 1 тисячу карбованців за рахунок заощаджених матеріалів та сировини. Кожний цех, зміна, бригада і кожен робітник визначили для себе конкретні завдання на цей день.

Понад 140 чоловік працюватимуть на своїх робочих місцях. 90 чоловік візьмуть участь у впорядкуванні території підприємства, а також обласного центру. Буде посаджено чимало декоративних дерев і кущів, впорядковано спортивні майданчики, проведуть збір металобрухту.

Частину грошей, зароблених під час суботника, робітники УВП передадуть у фонд дев'ятої п'ятирічки.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського облвідділу УТОГ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 14 (352) |

Субота, 6 квітня 1974 р.

| Ціна 2 коп.

ОБЛАСНІ КОНФЕРЕНЦІЇ УТОГ

В УКРАЇНСЬКОМУ товаристві глухих продовжується звітно-виборна кампанія. Повсюдно завершилися звітно-виборні збори в первинних організаціях і конференції низових відділів УТОГ. Вони пройшли, в основному, організовано, в обстановці зростаючої активності та діловитості стали важливою політичною подією в житті членів УТОГ.

Обговорені підсумки звітного періоду, дані накази і пропозиції на майбутнє, новообрані голови, склад бюро і правління прийняли естафету великих справ.

Слідом за районними і міськими конференціями почався другий, завершальний етап звітно-виборної кампанії в Українському товаристві глухих, — етап проведення обласних конференцій, який триватиме до кінця травня. Обласні звітно-виборні конференції УТОГ проходять в обстановці широкого розгорнутого Всесоюзного соціалістичного змагання, великого політичного і трудового піднесення, яке викликане Зверненням Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, успішним втіленням у життя планів і завдань дев'ятої п'ятирічки.

Уже відбулись звітно-виборні конференції Хмельницького, Закарпатського, Черкаського, Сумського та інших обласних відділів УТОГ. Їм передувала велика організаційно-творча підготовча робота, вивчення та аналіз зробленого і того, що ще належить зробити завтра.

Обласні конференції, що вже відбулись, продемонстрували єдність і згуртованість членів Товариства, гаряче схвалення і підтримку ними внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії і її ленінського Центрального Комітету. Конференції проходять організовано, по-діловому, на достатньому рівні критики і самокритики. Варто відмітити добру явку делегатів на конференції, їх активну участь в обговоренні звітних доповідей правлінь. Наприклад, на конференції Хмельницького облвідділу виступило 19 чоловік — це більше третини присутніх, Закарпатського — 15 чоловік із 18, що записалися на виступи і т. д.

Особливе значення нинішніх обласних звітно-виборних конференцій полягає в тому, що вони проходять вперше після IX-го з'їзду Українського товариства глухих, рішення якого були розроблені на основі вимог і рішень XXIV-го з'їзду Комуністичної партії і стали керівними в практичній діяльності для всіх ланок Товариства. Конкретне перетворення в життя рішень з'їзду, минулих обласних конференцій і наказів делегатів знаходять переконливе відображення у звітах правлінь облвідділів, у виступах на конференціях і в прийнятих рішеннях.

З непоганими підсумками прийшло до своїх конференцій багато обласних відділів. За останні роки вони зібрали немалий досвід організаційно-масової, виховної і культурно-освітньої роботи, істотно поповнили його новими формами і методами практичної діяльності. Проте, який би не був багатий досвід обласних відділів і установ, ставити на цьому крапку не можна. Життя не стоїть на місці. Ускладнюються виробничі завдання, підвищуються вимоги до ідейного рівня виховної роботи. Нині на перший план висуваються якісні фактори, ефективність всієї нашої роботи, її дієвість.

З цих позицій потрібно оцінювати діяльність колективного органу — правління облвідділу і президії. Підводячи підсумки зробленого за звітний період, варто глибоко проаналізувати зміст і форми організаційної, масово-політичної і всієї ідейно-виховної роботи в масах, наскільки вона була цілеспрямованою, мобілізуючою, наскільки сприяла кращому вирішенню виробничих завдань, зміцненню трудової дисципліни, скороченню плінності кадрів на УВП, поліпшенню організації соціалістичного змагання і його гласності, підвищенню

ролі трудових колективів у формуванні нової людини.

На конференціях необхідно ґрунтовно розглянути, як правління облвідділів, виконуючи відому постанову президії ЦП УТОГ «Про підвищення ролі обласних відділів в діяльності УВП», ставлять і вирішують питання, що зв'язані з дальшим підвищенням ефективності виробництва і управління, посиленням боротьби за виконання напружених зустрічних планів і соціалістичних зобов'язань, підвищення якості продукції. Потрібно самокритично оцінити, наскільки посилілися їх вплив на всі сторони життя трудових колективів.

В цьому плані варто проаналізувати роботу обласних культзакладів, як вони вирішують основну проблему — здійснюють зв'язок клубної роботи з виробництвом, з невідкладними справами, інтересами трудових колективів УВП. Кожний клуб покликаний бути справжнім пропагандистом передових методів праці, патріотичних починань, соціалістичних зобов'язань і їх виконання. Повніше і ефективніше використовувати клубні засоби у боротьбі проти порушників трудової дисципліни, неробів, бракоробів.

Настав час спитати і з керівництва УВП, трудових колективів за те, як вони використовують вогнища культури, беруть участь в його роботі, як вирішують завдання, які стоять в четвертому, визначальному році п'ятирічки.

Об'єктивно, самокритично оцінюючи наслідки зробленого, нагороджений досвід, конференції повинні намітити шляхи для подальшого якісного піднесення всієї ідейно-виховної і культурно-масової роботи.

Конференції повинні проаналізувати і підвести підсумки роботи по виконанню постанови IX-го з'їзду УТОГ про підвищення ролі первинних організацій і рівня керівництва останніми, про виховання і навчання активу, розвиток громадських начал в роботі обласних і низових відділів.

Важливе місце на обласних конференціях повинні зайняти питання поліпшення роботи з кадрами, їх виховання і навчання в дусі вимог квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК КП України. Сьогодні найголовніше: підвищити відповідальність кадрів, кожного працівника за сумлінне і своєчасне виконання покладених обов'язків, за здійснення намічених заходів.

Аналіз успіхів, досягнутих у звітному періоді, показує, що успіхи найбільші там, де добре поставлений контроль і перевірка виконання. Ось чому делегати конференцій, обговорюючи діяльність правлінь облвідділів, особливу увагу повинні приділити організації перевірки виконання, удосконаленню форм і методів контролю за виконанням директив партії і уряду, власних планів і рішень.

Обласні конференції проходять в обстановці розгорнутої критики і самокритики. Жодна пропозиція, критичне зауваження не повинно бути забуте або упущене. При цьому мова йде не тільки про те, що стосується життя і діяльності обласної організації. На звітно-виборних конференціях висловлюється багато цінного на адресу вищестоящих органів і інших організацій. Потрібно оперативно довести критичні зауваження і пропозиції до тих, кого це стосується, добиватися щоб по них були прийняті дієві заходи.

Високий обов'язок обласних відділів — організовано, по-діловому провести свої конференції і плідно завершити звітно-виборну кампанію. На основі узагальненого досвіду, з урахуванням наказів делегатів потрібно далі розвивати активність, зосереджувати свої зусилля на успішному вирішенні завдань, які стоять у четвертому, визначальному році п'ятирічки.

А. САВИЦЬКИЙ,
ст. інструктор оргвідділу ЦП УТОГ.

УВАГА: ОГОЛОШЕНО КОНКУРС

Нещодавно в Києві відбулися збори представників Товариства глухих Білорусії, Естонії, Литви, Латвії та України, на яких обговорено питання про проведення міжреспубліканського конкурсу на кращу швею.

Обговорюючи строки та місце проведення міжреспубліканського конкурсу, визначивши виробі та вузли обробки їх, встановивши додаткові питання з теоретичних знань, учасники зборів прийняли рішення:

— провести міжреспубліканський конкурс на кращу швею в Бресті (Білоруська РСР) у жовтні цього року;

— встановити для фіналу конкурсу єдиний вузол обробки куртки робочої ГОСТ 1254867 — обробка борта й настрочування грудної кишені з його заготовкою. Обробка вузла буде проводитись на машинах 22-А класу.

Порівняно з минулорічним конкурсом значно підвищилися вимоги з теоретичних та практичних

знань до учасників конкурсу. Більш ускладненою буде операція, яку мають виконати учасники конкурсу, розширено асортимент тканин, з якими доведеться працювати під час змагання швеям-мотористкам.

На цих зборах було прийнято рішення запросити для участі в конкурсі швей-мотористок Всесоюзного, Грузинського, Казахського та Вірменського товариств глухих.

СЛОВО ПРО ТРУДІВНИЦЬ

Нашого полку, як кажуть, прибуло: до шести «Майстрів — золоті руки» прибавилося ще кілька передових швей УВП.

Невелика, але багата своїм змістом трудова біографія Марії Михайлівни Слабинської. Спочатку вона навчалась у групі виробничого навчання, але вже тоді відзначалася завидними здібностями і рідкісною сумлінністю. Одержавши одразу два сві-

доцтва, — кваліфікаційне та про закінчення XII класу вечірньої школи робітничої молоді — вона влилася в робітничий колектив і одразу взяла високі темпи роботи. З тих пор ось уже дванадцять років Марія Слабинська в авангарді славних ударників комуністичної праці. Тепер вона майстер п'ятого розряду. Її ім'я занесене до Книги пошани Артемівського УВП.

Як завжди, Марія Слабинська працює з випередженням часу. Достатньо сказати, що виконання

річної виробничої норми вона довела до 126,3 процента. Так було, наприклад, в минулому році. Передова швея бере активну участь у громадському житті колективу. Активна фізкультурниця М. Слабинська включилась у підготовку до здачі норм на значок ГПО II-го ступеня.

Від Марії Слабинської мало в чому відстає Надія Колодій. За діловими й моральними якостями вони мало чим відрізняються одна від одної. Між швеями вже давно склалася щира і ділова дружба. На підприємстві їх гли-

боку шанують. Якщо вимагає справа, то Надія Олександрівна громадські інтереси завжди ставить вище своїх особистих.

В цеху масового пошиття для Надії Козлової немає такої виробничої операції, яку б вона не виконувала з високою майстерністю. У неї справді золоті руки. Майстриня з великим практичним досвідом. Надія Олександрівна завжди готова, якщо це потрібно, замінити будь-яку швею. І Надія Колодій, і Надія Козлова не поступаються одна одній у темпах роботи. 128,2 процента — такий у обох швей показник виконання виробничих норм за 1973 рік.

Тепер на Артемівському УВП загін таких майстрів складається уже з десяти передових швей.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

На фото: (зліва) Н. О. Козлова, вгорі — М. М. Слабинська, внизу — Н. О. Колодій.

Фото В. ШИЯНА.

ЛУЦЬК. Тут відбулась обласна звітно-виборна конференція Волинського облвідділу УТОГ.

У звітній доповіді голова обласного відділу Н. М. упалова відзначила, що в досягнутих успіхах Товариства є заслуга і трудящих глухих Волині.

Волинський облвідділ і підлеглі йому відділи і культзаклади провели значну роботу. Створено чотири нових первинних організацій, в тому числі одна виробнича і три сільських. Систематично проводилась робота по виявленню глухих і охопленню їх членством, дітей шкільного та дошкільного віку направляли в школи-інтернати. Велась робота по трудовлаштуванню глухих.

У первинних організаціях та відділах у звітному періоді проведено 146 зборів. Значна увага приділялась роботі з членами УТОГ, які живуть у селі. З цією метою проведено 260 подвірних обходів, 88 виїздів за заявами глухих та 30 виїздів зробили колективи художньої самодіяльності.

ОБЛАСНА КОНФЕРЕНЦІЯ УТОГ

У культзакладах області прочитано понад 190 лекцій і доповідей, 397 політінформаций, 385 бесід, 349 мімічних читань, 10 літературних вечорів та інші заходи. У звітному періоді велась робота по дальшому розвитку фізкультури і спорту.

Поряд з тим в доповіді і у виступах делегатів відмічено ряд недоліків та упущень, які мали місце в роботі правління облвідділу, культзакладів та низових відділів.

Голови міжрайвідділів недостатньо приділяли уваги роботі з головами первинних організацій, нерідко підміняли їх. В культзакладах ще мало проводиться тематичних та літературних вечорів, диспутів, читачьких конференцій. Ще не на високому рівні поставлено роботу бібліотек. Цим і пояснюється низький процент книговидач. Відсутні списки рекомендованої літератури, книжні виставки тощо.

Редколегії стінних газет недостатньо висвітлювали хід соціалістичного змагання, пропаганду та розповсюдження досвіду передовиків і новаторів виробництва. Гострий критичі піддали делегати невинуватне зволікання будівництва Будинку культури в обласному центрі, проектна документація якого виготовлена ще в 1968 році. Виділена і ділянка під його будівництво, але не вистачило наполегливості у керівництва облвідділу.

Конференція обрала керівні органи і прийняла відповідну постанову.

Відбулося перше засідання новообраного правління. У зв'язку з виходом на пенсію Н. М. Чупаловою головою правління Волинського облвідділу УТОГ обрано т. Неустроева Д. Й.

Й. ЗДОРОВИЛО,
заступник начальника оргвідділу ЦП УТОГ.

НОВІ РУБЕЖІ

У цьому році колектив Конотопського УВП ввів в дію передовий метод обробки виробів на агрегатно-груповому потоці. Впровадження цього методу сприяв обмін досвідом з Балахнянською фабрикою Горьківської області по пошиттю спеодягу з брезентової тканини.

Потік оснащено високопродуктивними універсальними машинами 262 класу і двоголковими — 252 класу. Застосування цих машин підвищило продуктивність праці, покращило якість виконання таких операцій, як настрочування наколінників, налокотників, кишень паралельними строчками. Потік розраховано на 40 чоловік у зміну.

Все це передбачає покращення якості вироблюваної продукції, збільшення її кількості. Зрозуміло, що впровадження у виробництво нової техніки значно зменшить трудомісткість операцій, поліпшить умови праці і в той же час зменшить кількість працюючих на окремих ділянках.

Колектив Конотопського учбово-виробничого підприємства долає нові рубежі. Незабаром передбачається перехід на нову обробку костюмів брезентових згідно з додатком до нового ГОСТу. Це робиться з метою спрощення методів обробки, а також максимального використання нового обладнання.

Відомо, що постійне впровадження нової техніки — шлях до ліквідації ручної праці. Це глибоко розуміють адміністрація, ІТП і всі робітники підприємства. Саме тому, що на це питання спрямована постійна увага всіх, тут вчасно застосовують технічну новинку, на лекціях та бесідах в центрі уваги стоять питання технічного прогресу. Тому лише з початку четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки колектив підприємства впровадив машин 262 класу — 14 одиниць, 252 класу — 13. До кінця року передбачається ввести в дію понад 20 одиниць нового обладнання.

Впроваджуємо нову техніку

Велику роботу по впровадженню нової техніки, прогресивної технології, НОП та організаційно-технічних заходів провели у минулому році трудівники Харківського учбово-виробничого підприємства № 2.

Зокрема, впроваджено у виробництво спеціальні швейні машини: петельні, наметочні, гудзикові. Напротязі 1973 року була замінена морально застаріла техніка. Наприклад, машини 22 класу були замінені швидкохідними універсальними швейними машинами 697 класу Оршанського заводу «Легмаш». Тепер на підприємстві встановлено 164 штуки цих чудових машин. Завдяки впровадженню нових швейних машин весь машинний парк підприємства відповідає сучасному рівню техніки.

Упорядковані робочі місця конторерів крою, впроваджено 130 пристосувань малої механізації.

Завдяки цим та багатьом іншим заходам загальна умовно-річна економія складала 41,2 тисячі карбованців, причому, умовно вивільнено 12 чоловік. У цьому році колектив підприємства зобов'язався завершити роботу по впровадженню комплексної механізації підготовчо-розкрійного цеху, одного з найважливіших цехів підприємства. На 1975 рік заплановано завершити комплексну механізацію швейного цеху. Таким чином, дев'ята п'ятирічка буде п'ятирічкою комплексної механізації Харківського УВП-2.

І. ГОЛЬДШТЕЙН,
головний механік Харківського УВП-2.

КОРОТКО

Зустрічі з любителями книги часто організовує нешотетська Курсової бази УТОГ. Нещодавно відбулась зустріч читачів у цій бібліотеці. Бібліотекар Г. Беззубов познайомив з новинками художньої літератури, коротко розповів про зміст одержаних бібліотекою книг. Постійне ознайомлення читачів з новинками літератури збільшує кількість читачів, багато з них відвідують книжкові магазини і поповнюють свої домашні бібліотеки.

Г. ФЕДОРЕНКО.

★ ★ ★

3 січня по березень у Миколаєві вперше була організована група членів УТОГ, яка успішно закінчила навчання на курсах водіїв-любителів автотранспорту.

Високу оцінку знань одержали робітник УВП Лупуленко, Кривецький, ударник комуністичної праці досвідченого заводу Панін та інші.

Всі шістнадцять чоловік здали екзамен і отримали посвідчення водія-любителя автотранспорту.

І. СІРМА,
інструктор облвідділу УТОГ.

★ ★ ★

З призначенням нового директора Слов'янського будинку культури робота культзакладу поживалась.

Створені фотгурток і автотранспортна секція. Передбачено відкрити гурток образотворчого мистецтва. З 1973 року розпочались заплановані поїздки колективу художньої самодіяльності в села Слов'янського району, виступи якого користуються успіхом як серед членів УТОГ, так і чужих.

Постійно працює гурток з шавів і шашок, члени якого успішно виступають на республіканських та інших змаганнях.

В піднесенні роботи Будинку культури активно допомагають члени правління райвідділу УТОГ.

Г. КОРОТКОВ.

ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ

В цей день у червоному кутку Ворошиловградського УВП було особливу людно. До нас прийшли піонери — учні школи-інтернату — переможці соціалістичного змагання на честь 50-річчя з дня присвоєння піонерській організації імені В. І. Леніна. Вони прийшли до нас, щоб провести піонерську лінійку під девізом: «Ким бути?».

У вирішенні цього питання адміністрація УВП допомагає майбутній робітничій зміні. Для цього влаштовуються зустрічі учнів з молодими робітниками, які самі ще недавно залишили стіни рідної школи.

Прийняти рапорт від переможців прийшли керівники УВП, молоді робітники, стругальник Микола Калашник, слюсар-складальник Віктор Шевченко, швачка-мотористка Надія Костенко та багато інших.

Учнів сердечно вітали робітники за хороші успіхи в школі, розповідали про працю на підприємстві, про життя в робітничому колективі, запрошували їх після закінчення навчання прийти до них на підприємство.

З особливою увагою вислухали учні розповідь майстра ліжкової дільниці Тетяни Павлівни Кайль про постійну турботу нашої партії та уряду про глухих. Їм створені всі умови для праці, навчання та відпочинку.

Тісний, постійний зв'язок колективу підприємства з школою-інтернатом щороку міцнішає. До нас приходять молодь, яку ми тепло зустрічаємо, створюємо умови для праці і життя, ростимо свою молодь зміню робітничого класу. І в цьому бачаємо одне з найголовніших своїх завдань.

Від імені адміністрації голова місцевого комітету профспілки В. Чабаненко вручив переможцям пам'ятні подарунки.

І. ЗИМІНСЬКА,
перекладач.

ПЛАНИ І ПОШУКИ УМІЛЬЦІВ

це свідчить кількість рацпропозицій, поданих на розглядання. Так, наприклад, у 1972 році було подано 521 пропозицію, а у 1973 році — 587.

Середній економічний ефект, перераховуючи на 100 чоловік працюючих, становить 2,4 тисячі карбованців, проти 2,1 тисячі карбованців у попередньому році.

Пожвавленню раціоналізаторської роботи на підприємствах УТОГ в значній мірі сприяла участь УВП у конкурсі на кращу рацпропозицію та проведений громадський огляд стану розробки і впровадження раціоналізаторських пропозицій.

Неабияке значення мало й зростання кількості робітників на учбово-виробничих підприємствах. Так, за минулий рік за рахунок введення в дію нових виробничих площ, створення об'єднань у Товаристві, кількість працюючих на виробництві зросла на 500 чоло-

вік. Все це разом сприяло більш широкому розвитку раціоналізації, зростанню умовного економічного ефекту від впровадження раціоналізаторських пропозицій. Наприклад, у 1972 році економічний ефект від впровадження пропозицій становив 298 тисяч карбованців, а в 1973 році на 38 тисяч більше.

Непогано працювали в минулому році раціоналізатори Єнакіївського учбово-виробничого підприємства. У минулому році у виробництво впроваджено 27 раціоналізаторських пропозицій. Найбільш цінні з них запропоновані трудівниками підприємства В. П. Ферновим, М. В. Свечканевим, В. А. Левіцьким. Тільки рацпропозиції В. Ф. Фернова дали УВП економічний ефект 1227 карбованців. Пропозиції провідних раціоналізаторів підприємства спрямовані на покращення техніки безпеки, культури виробництва, підвищення якості вироблюваної

продукції, поліпшення умов праці, механізацію ручних процесів тощо. Але в той же час, при непоганому стані раціоналізаторської роботи на Єнакіївському УВП, слід зазначити й те, що на підприємстві досі ще не організована виставка технічних досягнень кращих новаторів виробництва, рідко висвітлюється в стінній пресі стан раціоналізаторської роботи.

Добре організована раціоналізаторська робота і на Комунарському підприємстві. Творчо підходять тут до оргмасових заходів, які сприяють активізації раціоналізаторів та винахідників, залученню до їх лав трудівників. Так, у плані оргмасових заходів на 1974 рік передбачається проводити загальні збори по обговоренню підсумків роботи раціоналізаторів у 1973 році та завдань на 1974 рік. Крім того, у цьому році на УВП буде даний старт змаганням «Кращий колектив по раціоналізації» серед дільниць та відділів. Планується

ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ УСПІХ

Колектив механічної майстерні Конотопського УВП дружний, злагоджений в роботі. Тут живуть і працюють за принципом: «Один за всіх — всі за одного». Серед трудівників панує почуття взаємної виручки. Такі досвідчені робітники, як Є. А. Буряк, А. С. Бурда, А. В. Кузьмичов, вміло, з почуттям повного усвідомлення, передають досвід роботи молодим робітникам.

Колектив відчуває відповідальність за ту велику роботу, що покладена на нього по забезпеченню безперебійної роботи всього підприємства. Робітники усвідомлюють, що від них у значній мірі залежить виконання державного плану, підвищення продуктивності праці.

За останній час колектив виконав велику роботу по оснащенню нового корпусу новим обладнанням, зокрема, машинами 252 і 262 класів, які раніше не експлуатувалися на УВП. Робітники майстерні навчили швей працювати на новому обладнанні. У цьому особливо показав себе слюсар-наладчик Л. С. Вовченко.

Інженер-механік А. А. Ковалевський, маючи добру теоретичну підготовку і практичні навички, організаторські здібності, згуртував колектив і щоденно націлює його на виконання державного плану, вміло організовує соціалістичне змагання.

А. ЖОГОВ,
заступник директора Конотопського УВП по навчально-виховній роботі.

КОРОТКО

19 квітня 1974 року в приміщенні Київської спецшколи-інтернату № 6 відбудеться традиційний вечір, на якому зустрінуться колишні випускники спецшколи-інтернату з вихованцями та педагогами цієї школи.

Дирекція школи і рада інтернату запрошують колишніх випускників прибути на зустріч.

За останній час ряд членів Товариства Миргородського мікрорайонного відділу УТОГ Полтавської області поправили своє здоров'я. Так, робітниця промкомбінату, ударник комуністичної праці Ольга Павлівна Червона лікувалася в Одеському санаторії «Росія», а столяр міхкогоспбуду Віктор Петрович Матвеев — в санаторії «Геленджик».

Голова Решетилівської первинної організації Товариства О. А. Мусійко, фуражир плевзаводу «Перемога» О. Ф. Адешелідзе, швея промкомбінату Ф. О. Лебедева та інвалід II групи з села Зуєвці Миргородського району В. О. Загорюлько відпочили в будинку відпочинку «Сосновий бір».

У своїх листах вони щиро вдячні за допомогу в лікуванні та відпочинку.

К. ДЕНДЕБЕРЯ,
член УТОГ.

В АМ ПОТРІБНІ плащі або куртки? — перепитую продавця універсаму групу студентів. — Будь ласка! Ось тут вироби з Польщі, Болгарії. А це наші, харківські. До речі, користуються великим попитом: практичні, легкі, теплі, якраз для ранньої весни.

В секції верхнього одягу вибирають плащ двоє.

— Цей надто світлий, — говорить жінка, повертаючи продавцеві плащ. — Візьмемо той, що одягав першим, — звертається вона до чоловіка. — Одягни ще раз! Чудово...! І фасон, і колір... Наче на тебе шитий. Взявши чек, вони прямують від каси, а я дивлюсь на чоловіка, що в останній раз оглядає обнову перед дзеркалом. Читаю на етикетці назву підприємства, що виготовило цей одяг. «Харківське учбово-виробниче підприємство № 2 УТОГ» — значилося на ній.

— Вироби цього підприємства завжди «ходові». А все тому, що вміє його колектив шити хороші речі, які до вподоби людям.

...У світлому, зразу видно, недавно спорудженому приміщенні, зустрічають привітно. На прохідний, перевірили редакційне посвідчення, просять почекаати. Поки черговий телефонує керівництву, знайомлюсь з стендами, агітаційними плакатами. Один з них присвячений переможцям соціалістичного змагання минулого року (пізніше я побачив їх фотопортрети на Дошці пошани), на дру-

Черкаське і Миколаївське учбово-виробничі підприємства випускають хатні та кухонні меблі. Уже довгий час ці колективи змагаються між собою.

Попит на меблі, в зв'язку з широким житловим будівництвом, великий, запити покупців зростають, і підприємствам треба йти в ногу з життям.

Між нашими УВП встановилися давні ділові зв'язки. Перевірка результатів змагання проводилася шляхом обміну інформацією та довідками, що, безперечно, давало мало користі. Першими до нас

ТВОРЦІ ВЕСНЯНОГО ОДЯГУ

(РЕПОРТАЖ)

гому — прізвища тих, хто досяг успіху в першому кварталі цього року. Привертає увагу красиво написаний лозунг-звернення: «Товаришу! Рационально використовуй робочий час. Пам'ятай, що за одну хвилину на нашому підприємстві випускається продукції на 75 карбованців».

— Проходьте, будь ласка! — запрошує черговий. Привітання, знайомство і ось уже заступник директора Валентина Федорівна Мозгова розповідає про справи швейників.

— Державний план і соціалістичні зобов'язання колектив виконав з честю. Введені в дію 16 спеціальних машин (петельні, гудзикові, наметувальні). Морально застарілі машини 22 класу замінені 164 універсальними машинами Оршанського заводу «Легмаш». Виготовлено верстат для проміру, завершуються роботи по впровадженню комплексної механізації підготовчо-розкрійного цеху, впровадженню у виробництво 10 нових виробів. До речі, деякі з них продаються в магазинах Харкова. Успіхи? Вони нас радують, та колектив не заспокоюється на досягнутому. Якщо в минулому році ми випускали продукції майже на сім мільйонів карбованців, то у визначальному році швейники УВП-2 зобов'язалися випустити і реалізувати понад план продукції на 400 тисяч карбованців, а всього дати країні виробів на суму 8800 тисяч карбованців. Це наша відповідь на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу.

У підготовчому цеху, куди ми зайшли з начальником цеху Валентиною Єгорівною Ковалевською, робітниця готувала для відправки в швейний цех деталі майбутніх плащів та курток.

— Денне завдання виконано! — радісно повідомили Люба Сідих та Людмила Нікітчинка.

Відповідаючи на мій незрозумілий погляд Валентина Єгорівна пояснює:

— Раніше ткацькі фабрики надсилали нам тканини, які не завжди відповідали технічним вимогам. То ширина більша, ніж потрібно, то тьокі невірні проміри. Внаслідок цього на складі збиралося багато залишків. Ми вирішили це питання: якщо нас не задовольняє матеріал фабрик, відправляємо назад, а якщо недоробки незначні — повідомляємо про них постачальників, щоб ті могли своєчасно усунути брак. В

минулому році використали додатково 1200 метрів кінцевих залишків. З них були виготовлені чохли для пюпітрів. Економний розкрій тканини, використання досягнень передових підприємств України — все це дало змогу підвищити продуктивність праці.

Звичайно має значення і те, що тепер весь процес виробництва проводиться в комплексі. А раніше цех крою був на одній вулиці, а швейний — на іншій вулиці міста. Транспортні затрати складали солідну суму, а тепер, щоб доставити деталі в швейний цех потрібно 3-5 хвилин, вони направляються туди вантажним ліфтом. Причому деталі розсортовані по потоках, що дає змогу зразу ж приступати до пошиву виробів.

Найбільший цех на підприємстві — швейний. Тут працюють 83 ударники комуністичної праці, а всього їх на УВП-2 близько сотні. Переможців змагання пізнаєш по червоних хустинках, як польові маки густо червоніють вони, і створюють урочистий настрій. В цеху працюють ветерани підприємства Анастасія Іваниця, Клавдія Перелічичка, Ірина Скопіна, Ганна Саприкіна, Ніна Дев'ятова.

— Всі вони працюють на різних потоках, та якщо виникає потреба, то ці швеї можуть впоратися з будь-якою операцією — настільки добре володіють вони своєю професією, — розповідає технолог цеху Марія Миколаївна Талашенко.

— Рівняються на ветеранів і молоді швеї — Галина Дубровіна, профгрупорг цеху Олена Сіяно, голова ради гуртожитку Тая Ба-чуріна, що стала переможцем кон-курсу швей.

У нас впроваджена саратовська система праці — п'ятиденне завдання виконується за чотири дні, 98 процентів виробів здаються з першого пред'явлення. Підприємство випускає продукцію тільки першим сортом.

— А тепер ходимо в цех, де готують «завтрашні» вироби — в експериментальний. Наші конструктори розробили нові моделі жіночого і чоловічого одягу. На республіканській виставці вони одержали високу оцінку, — говорить Валентина Федорівна, яка знайомила мене з підприємством.

— Не дивуйтеся! — Ми плануємо будувати гуртожиток, тому й заздалегідь придбали меблі для кімнат, щоб новосели мали хороші умови, справжній домашній затишок. От і зберігаємо поки-що тут, — пояснює заступник директора.

В експериментальному цеху біля манекенів чаклюють швея Нелю Осипову та технолог Ларису Шабельник. Вони підготували для впровадження у виробництво зразок жіночої куртки. Тут же стоять стелажі з плащами і куртками різних моделей. Після розгляду на художній раді частина цих виробів буде впроваджена у виробництво. Оглядаючи одяг, сконструйований харківськими художниками-модельєрами і виготовлений майстрами-швейниками УВП-2, я пригадав першу зустріч з їхніми виробами в міському універмазі.

На фото: (ліворуч) переможець соціалістичного змагання Н. Дев'ятова, праворуч — експериментальний цех, Нелю Осипова приміряє нову жіночу куртку, над якою вона працювала з технологом Л. М. Шабельник.

ПІДСУМКИ ЗМАГАННЯ ПІДВЕДЕНО

прибули представники Миколаївського УВП — вони цікавилися всіма справами — організацією соціалістичного змагання, постановкою раціоналізаторської роботи, справою економії матеріалів та сировини і багато чого запозичили у нас.

Недавно в гостях у друзів по змаганню побувала делегація трудівників Черкаського УВП. Зустріли нас у Миколаєві дуже привітно. Директор підприємства М. І. Гурин

детально розповів про роботу колективу, про ті труднощі, що ще зустрічаються, про те, як переборюють труднощі їх. Потім він познайомив нас з організацією соціалістичного змагання. Ми розмовляли з робітниками, майстрами і всі вони охоче ділилися з нами досвідом роботи, давали поради, а ми намагалися перейняти все краще, щоб застосувати в себе на підприємстві. А потім ми знову зі-

бралися, щоб підбити підсумки змагання за 1973 рік.

Нам сподобалась організація праці і культура виробництва. На Миколаївському УВП всюди порядок, немає нічого зайвого на робочих місцях, не видно бракованих шиттів і деталей. Вміють тут берегти сировину і матеріал.

Ми не знаємо хто переміг у змаганні — це вирішить арбітр — Центральне правління УТОГ, але від змагання виграють обидва підприємства, бо його суть — рівнятися на кращих, добиватися загального піднесення. А девіз його — дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами.

Тепер ми знаємо про свої успіхи і досягнення своїх друзів по змаганню в третьому, вирішальному році п'ятиріччя — вони вагомі. Це надихає нас, кличе до нових досягнень у четвертому році п'ятиріччя. Наші ділові зв'язки і змагання будуть ширитися, розвиватися, набирати все більшої дієвості, як цього вимагає Постанова ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання за дострокове виконання планів 1974 року.

Колективи трудівників Черкаського та Миколаївського УВП докладають всіх зусиль, щоб у четвертому році п'ятиріччя досягти нових виробничих показників.

І. ЦИХОВСЬКИЙ,
майстер цеху Черкаського УВП.

проведення конкурсу на кращу раціоналізаторську пропозицію, готується плакат про умови змагання.

Широке висвітлення роботи раціоналізаторів УВП у наочній агітації сприяє її популяризації серед трудівників. Так, на УВП вивішений на видному місці тематичний плакат, на якому вказані «вузькі» місця у виробництві підприємства. До плакату включено 12 пунктів, які відображають поточні питання. Кожне завдання містить опис існуючого процесу, його недоліки, конкретні вказівки, що необхідно запропонувати, або змінити, передбачений економічний ефект, прізвище консультантів з даного питання.

І, як результат творчого ставлення до раціоналізаторської роботи, на Комунарському УВП із 45 пропозицій, поданих у минулому році, вже сьогодні впроваджено 34, із загальним економічним ефектом понад 13 тисяч карбованців.

Серйозно ставляться до раціоналізаторської роботи на Черкаському учбово-виробничому підприємстві. Тут організовано техні-

ний кабінет, де раціоналізатори можуть одержати кваліфіковану консультацію. Багато з запропонованих трудівниками УВП можна з упевненістю рекомендувати для впровадження на меблевих підприємствах УТОГ. Так, на УВП введено в дію запропонований В. Є. Горбунцовим та А. А. Нуждіним прес для виготовлення гнучо-класних корпусів ящиків з відходів шпону, що дозволило одержати значну економію повноцінної деревини. На рахунок раціоналізаторів підприємства — пропозиції, спрямовані на виключення ручної праці у виробничих операціях, зменшення витрат сировини та матеріалів, підвищення продуктивності праці.

Відомо, що успіх будь якого починання або роботи в першу чергу залежить від того, хто очолює її. На Одеському виробничому об'єднанні відповідальність за роботу БРІВ призначено майстра ВТК С. Г. Бендерського. Тут працює 62 раціоналізатори. На підприємстві систематично виходять номери стінної газети «Пошук», в яких ви-

світлюється робота загону раціоналізаторів об'єднання, роз'яснюються трудівникам значення розвитку раціоналізаторської роботи для підвищення продуктивності праці, прискорення науково-технічного прогресу.

Загальний економічний ефект від впровадження раціоналізаторських пропозицій в 1973 році склав 38725 карбованців.

На підприємствах Товариства робиться по раціоналізаторській роботі багато. Наші кращі раціоналізатори, такі, як слюсарі нестандартного обладнання Ю. А. Водозарський, А. А. Окольнічий (Кіровоградське УВП), Д. І. Стефанюк, С. П. Кунтій, В. Д. Горбань (Львівське УВП-1), В. А. Земляний (Ворошиловградське УВП) та багато інших, докладають усіх сил для того, щоб раціоналізаторські пропозиції приносили якомога більше корисного для нашого Товариства, сприяючи масовому поширенню раціоналізаторської роботи серед трудівників УТОГ.

В той же час, перевірка стану раціоналізаторської та винахідни-

цької роботи на УВП виявила істотні недоліки. Головний з них — відсутність тематичних планів на деяких підприємствах. Буває й таке: тематичний план існує, але де нього включені питання, які не мають прямого відношення до раціоналізаторської та винахідницької роботи.

Керівникам та організаторам раціоналізаторської роботи на підприємствах слід пам'ятати, що тематичний план — основа розвитку творчого пошуку мас. Він повинен в повній мірі охоплювати так звані «вузькі» місця, організаційно-масові заходи, економічний ефект від впровадження раціоналізаторських пропозицій тощо. Серйозне ставлення до цієї важливої справи сприятиме поліпшенню технології виробництва, впровадженню нової техніки, поліпшенню умов праці на підприємствах нашого Товариства.

Г. БОНДАРЕНКО,
старший інженер по винахідництву і раціоналізації технічного відділу ЦП УТОГ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3 сторінка

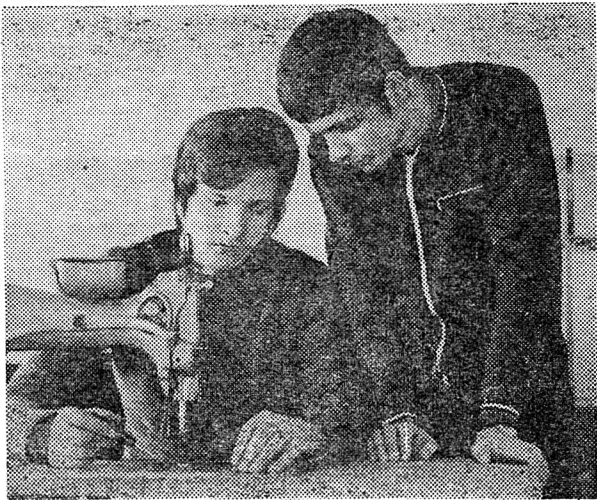
Субота, 6 квітня 1974 р.

НА ВИРОБНИЧІЙ ПРАКТИЦІ

Микола Бельський недавно закінчив Київський технікум легкої промисловості. Ще студентом він проходив виробничу практику на Сімферопольському учбово-виробничому підприємстві, а

але знання, набуті в технікумі, допомогли мені швидко розібратися із станом справ. — Я разом з усією бригадою борюся за те, щоб бригада одержала звання: «Бригада комуністичної праці».

після закінчення приїхав працювати на це УВП. Небагато пройшло часу, а він уже встиг зарекомендувати себе здібним слюсарем-наладчиком швейних машин. Головний інженер Лариса Кіндратівна Ма-

зур доручила йому передову бригаду змінного майстра Людмили Чернявської. Довір'я це Микола Бельський виправдав.

— Правда, — признається Микола, — спочатку трохи, страшно було, боявся підвести товаришів,

На фото: (ліворуч) М. Бельський знайомить студента Київського технікуму легкої промисловості практиканта Валерія Гайдмашко з правилами регулювання швейної машини.

Фото і текст М. Болдирева.

ЗВИТЯЖНО

Ордена Леніна і ордена Жовтневої революції моторобудівний завод — одне з найстаріших підприємств Харкова. Його колектив вносить великий вклад в загальнонародну боротьбу за дострокове виконання дев'ятої п'ятирічки.

Понад 100 членів УТОГ — трудівників підприємства беруть активну участь у всенародному соціалістичному змаганні. Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу викликало у них велике трудове піднесення. Передовики виробництва розпочали новий, 1974, визначальний рік п'ятирічки ще більш енергійною роботою по виконанню зустрічних планів.

Широкого поширення набуло серед глухих робітників прийняття особистих зобов'язань під девізом «П'ятирічку — за чотири роки». Багато з них вже завершують завдання 1974 року, а обрубники Іван Сотник, Григорій Гур'єв, Микола Малакут, Антон Скочиляс, Геннадій Росанкевич, Михайло Куніцин та слюсар-складальник Євген Частий працюють уже в рахунок 1975 року.

За високі трудові успіхи нагороджені знаком «Переможець соціалістичного змагання 1973 року» фрезерувальник І. Кучерявенко, різальник інструментального цеху І. Одинцов, слюсар-складальник Л. Середан, штампувальник ковального цеху Ф. Пивоваров, бригадир мийників мотороскладального цеху Н. Піддубна, наладчик ливарного цеху Н. Левченко та інші.

Виступаючи на зборах глухих у зв'язку з нагородами, вони запев-

няли: «Знак «Переможець соціалістичного змагання 1973 року», якого ми удостоєні, зобов'язує працювати у визначальному році п'ятирічки більш чітко і ритмічно, організовано».

У заводському колективі добре знають Л. Матюшенко, Л. Гур'єву, В. Шабалова, В. Леваду, М. Кулика, А. Асабіна. Зразкове утримання робочого місця, висока трудова дисципліна, осядливе ставлення до матеріалів дозволяє їм підвищувати продуктивність праці, значно перевиконувати змінні завдання. Цим робітникам присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Первинна організація УТОГ створила раду робітничої честі, до складу якої ввійшов, зокрема, один з ветеранів ливарного цеху, наладчик Віктор Кузьмич Филімонов. Він трудиться по-ударному, веде велику громадську роботу. Рада робітничої честі значно сприяє зміцненню трудової дисципліни, вихованню у глухих робітників комуністичного ставлення до праці.

На сьогодні серед глухих трудящих заводу — 50 ударників комуністичної праці. Вони подають приклад, ведуть за собою решту членів УТОГ. У цьому велика заслуга інструктора по роботі серед глухих С. Литвиненко, перекладачок Л. Толкунової та Н. Толмачової. Вони багато роблять для мобілізації трудівників на дострокове виконання взятих ними соціалістичних зобов'язань на визначальний рік п'ятирічки.

А. РОСІНСЬКИЙ.

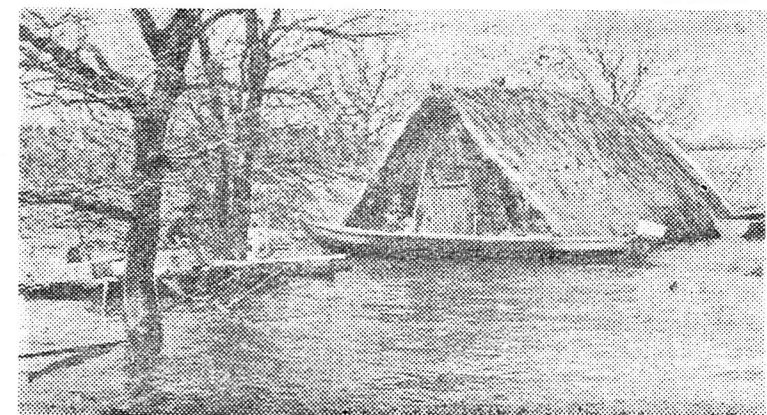
НА ТВОРЧЕСКОЙ ВСТРЕЧЕ

ЧЛЕНАМ УТОГ г. ЖИТОМИРА ПОСВЯЩАЮ.

Я нервничал. Метались мысли
И холод стыл на дне души:
Вдруг не поймут? Они ж
привыкли
От детства раннего к тиши.
Что им напев, живое слово,
Оно смешно и чуждо им.
Стыдись занятия пустого:
Читай стихи глухонемым...
А Лина Дмитриевна в руки
Берет стихи, читает вслух.

И чудо: образы и звуки
Живут в полете быстрых рук.
Слежу за лицами. Внимают.
Идут за мной, они мои!
В их души музыка вступает
И растворяется в крови.
И сушит губы мне волнение,
Уже другое, из глубин...
«Я помню чудное мгновенье!» —
Скажу и дожив до седины.
Поэзия литое слово! —
Я вновь склоняюсь перед ним,
И верю вам, и буду снова
Читает стихи глухонемым.

Н. НЫРОВ.

Повінь.

Фотоетюд І. ЩЕРБАНЮКА.

Спортивний тиждень

ПІДСУМКИ: ШАШКИ 1974

Змагання показали, що гра помітно поживилася, зросла й результативність, але якоюсь мірою потерпів творчий бік гри. Так, не було розкрито нових ідей в дебютах, в середині і на закінченні ігор допускалось багато помилок, а частково і в дебюті. Наприклад, при зустрічах А. Витко (Ворошиловград) — В. Глодан (Волинь) другий здав партію на п'ятому ході, а Л. Можаровська (Житомир) при зустрічі з К. Перелигіною (Харків) на другому ході допустила грубу помилку, яка й стала вирішальною.

Необхідно відзначити великий успіх першорозрядників О. Бровка (Харків) і М. Суржевського (Кіровоград), які вперше виконали норму на присвоєння звання кандидата в майстри спорту СРСР.

Слід відзначити також, що Івано-Франківський облвідділ і Будинок культури глухих гостинно зустріли

учасників першості. Для змагань було представлено прекрасне приміщення, для культурного відпочинку спортсменів демонструвалися художні кінофільми, виступали учасники художньої самодіяльності глухих та інше.

Необхідно відзначити і чітке суддівство головного секретаря змагань Д. Лудчака, а також старшого суддю В. Хмелевського, які відмінно справились з своїми обов'язками.

В листопаді 1974 року в Єревані відбудеться особиста першість СРСР з шашок серед глухих. Кращі з кращих візьмуть участь у цих змаганнях.

Лишається лиш побажати їм хорошої, систематичної підготовки, успішного захисту спортивної честі Української РСР.

В. КРИЖОВ,
заступник головного судді змагань з шашок, суддя республіканської категорії.

ЗМАГАЮТЬСЯ ЮНІ

З 25 по 30 березня у спортивному залі Київської спецшколи-інтернату № 6 для глухих дітей проходили перші республіканські змагання школярів з волейболу. У них взяли участь одинадцять учнівських команд із спецшкол-інтернатів для глухих та слабобачущих дітей України, які вийшли переможцями на зональних змаганнях.

Прокоментувати результати змагання редакція попросила головного суддю, суддю республіканської категорії Вільяма Петровича Тупицина. Ось що він сказав:

— Третій рік слідкую я за розвитком фізкультури і спорту в спецшколах-інтернатах для глухих і слабобачущих дітей України. І, насамперед, хочу відзначити, що, нарешті, Міністерством освіти УРСР і Українською спортивною федерацією глухих взято у цій справі курс на підготовку юних спортсменів.

Великим кроком вперед, на мою думку, є організація з їх ініціативи в 1974 році першої спартакіади школярів з вадами слуху, до якої включено проведення республіканських змагань з волейболу, баскетболу, настільного тенісу, легкої атлетики.

Республіканські змагання з волейболу порадували суддівську колегію, передусім, тим, що вони свідчать про дальший значний розвиток цього виду спорту на місцях. У впертій боротьбі за першість взяло участь чимало команд, в яких уже є гравці з досить високим для свого віку рівнем майстерності. Аналізуючи гру, ми дійшли висновку, що підготовка до цих змагань на місцях велась на належному рівні.

Краще підготувалися, безумовно, ті команди, які мали кращу спортивну базу. Йдеться, зокрема, про команди Києва та Чернівців. Школи, які готували до змагань ці команди, мають хороші спортивні зали. Заняття в спортивних секціях проводяться регулярно, ведуть їх досвідчені тренери, викладачі фізкультури.

Відносно непогано виступили й команди Феодосії та Одеси, хоч своїх спортивних залів вони й не мають.

Серед гравців, які показали найкращу підготовку слід назвати Марію Забродську і Олену Гервець-Ланде (Одеська спецшкола-інтернат № 91), Тетяну Янів, Галину Мелашенко і Михайлину Шкедл (Чернівецька спецшкола-інтернат), Сергія Лисиціна та Сергія Мишалова (Феодосійська спецшкола-інтернат), Василя Грицаценка, Володимира Гаваза, Олександра Мазурова й Василя Тимошенка (Київська спецшкола-інтернат № 6), Валентину Киблер і Наталію Куку (Київська спецшкола-інтернат № 9) та інших.

В результаті проведених змагань на призові місця вийшли серед юнацьких команд: Київська — на перше, Феодосійська — на друге, Підкам'янська — на третє; серед команд дівчат: Чернівецька — на перше, Одеська — на друге, Дніпропетровська — на третє.

Командам-переможцям змагань в урочистій обстановці вручено кубки Української спортивної федерації глухих і відповідні дипломи Міністерства освіти УРСР, а членам цих команд — медалі трьох ступенів і пам'ятні подарунки Центрального правління УТОГ.

Високу оцінку змаганням дали також і всі інші члени суддівської колегії та самі учасники фіналу.

Так, наприклад, майстер спорту, суддя республіканської категорії (представник Одеської команди) Валентин Петрович Навроцький сказав:

— Протягом 17 років працюю я з глухими спортсменами УТОГ, був тренером збірної команди УТОГ з волейболу по підготовці до участі у Всесоюзних змаганнях серед команд дорослих. Приємно, брати участь і в цих, перших республіканських змаганнях школярів. Кожен учасник фінальних ігор, не кривлячи душою, скаже, що пройшли вони на високому організаційному рівні. Живучи і харчуючись у школі-інтернаті, команди мали можливість і потренуватись перед змаганнями, і добре відпочити в перервах між ними. Безперечно, що подібні змагання дуже корисні і конче потрібні. Вони є не тільки одним з дійових виховних заходів у школі, але й готують добрий резерв для поповнення збірних команд УРСР за видами спорту до Всесоюзних змагань. Окрім того, ці змагання дзеркально показують стан розвитку фізкультури і спорту в школах, успіхи і упущення у цій справі, дають основу для правильних висновків у проведенні необхідних заходів.

Розмову вів А. БАРТКО.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.